

«До сповіді, люди...». Ці слова молодого поета із Дубна Володимира Дьоміна є епіцентром нурту почуттів першої поетичної збірки, котру випускає у світ «Наш край», котра стане творчою сповіддю самого автора перед читачем. Так, він зізнається у своїй любові і ненависті, у гріхах своїх і свого народу, взиває до спокути. Це його молитва — і не варто надто заповзятливо доскіпуватися до кожного її слова. Він молиться за добро, надію і віру, він дає нам змогу почувти цю молитву.

Почуймо і возвіруймо! Нехай збудеться його поетична зав'язь.

Микола ТИМЧАК.